

Raoul Renier: A vér városa

Rövid könyvkritika

Mivel nagy rajongója vagyok Kornya Zsoltnak, nyugodtan kijelenthetem: fokozott érdeklődéssel követem az általa írt elbeszéléseket. Teszem ezt azért, mert a mai magyar fantasy irodalom területén etalonnak tartom őt, néhány másik íróval egyetemben.

A Pokol c. M.a.g.u.s. regénye után már nem reménykedtem a Sötét Mersant sorozat folytatásának megírásában, és ezzel most sem vagyok másként. A könyvben beharangozott Rabszolgavér és a Sáskagyermek c. művek sem ehhez a ciklushoz kapcsolódnak, tehát „ismerve” Zsolt leterheltségét, erre még jócskán várhatunk...

Jelen antológia azonban némiképp kárpótol a Mersant felé mutatott „hanyagságáért”: ha csak pár sor erejéig is, de az „Alkonyat után” c. novellában végre feltűnik a Fekete Ember, igaz, nem az ő tolla által. Ezzel el is érkeztünk az antológiához.

Külcsíny és egyebek

A formatervezés némiképp a Hitehagyott és Kárhozott stílusát idézi: pergamenre írt főcím, jól kidolgozott, karakteres címszereplő (hogy pontosan ki lehet, azt találja ki a tisztelt Olvasó). Az összehatás igényes, az Exkluzív sorozatban megtapasztaltakhoz hasonló, annak ellenére, hogy nem az Exkluzív (Kardok és Boszorkányság, Fekete Sereg) sorozat újabb darabjáról van szó.

A szövegben félreírásokat, helyesírási hibákat nem találtam (ami persze nem jelent garanciát©), ellentétben pl. a Kardok és Boszorkányság kötettel, ami hemzsegett a fent nevezettektől. Ami talán zavarhat egyeseket, az az új méretezés, lévén, a könyv egyik eddig megjelent Valhalla kötet formátumhoz sem passzol.

A hírverés: annak ellenére, hogy egy tartalmában is színvonalas kötetről van szó, elsősorban Raoul Renier neve „viszi el” a könyvet, csábítja vásárlásra az Olvasót. Ma már tudjuk, mindent lehet és kell is márkázni: Renier is egy márkanev, a Valhalla Kiadó talán legértékesebb márkaneve.

Az „és barátai” feltüntetése helytálló, mivel Kornya mestertől csak egy már megjelent elbeszélését találhatjuk a kötetben (A vér hatalma, Cherubion Exkluzív), illetve társszerzője „a Pojáca és a holtak” c. elbeszélésnek.

A „vér hatalma” egyben a kötet központi írása is: valamennyi elbeszélés ebből meríti ihletét. Az „Előszóban” Kornya Zsolt le is írja, hogy egy „megosztott világ” antológiát tartunk a kezünkben, amelyben közös a téma, a hangulat, a helyszín és részben a szereplők is. Ez valóban jól érzékelhető a kötetben és szerintem nagyon sok olvasónak elnyeri majd a tetszését. Érdekes volt ebben a formában olvasni az elbeszéléseket. Annyit azonban hozzátennék: bár valóban ez az első ilyen „stílusban” megírt és napvilágot látott kötet, egy

másik kiadó már két éve tervezi egy hasonló antológia megjelentetését. Ezek után érdeklődve várom, vajon megjelenik-e, és ha igen, mikor?

Az előbb említettem, hogy a „vér hatalma” c. kisregényre épít a többi elbeszélés is. Ez alatt csupán annyit kell érteni: az antológia többi írásából rendre visszaköszönnek bizonyos motívumok a „Vér hatalmából” (pl. Jourdaine Boucicault említést tesz Antoine-nak, hogy a Larmadier-palotánál végzett egy ellenséges ház két kardforgatójával. Ebben a történeusről az utolsó elbeszélésben „élesben” is részt vehetünk.)

Az egyes novellákról nem kívánok részletesen írni: valamennyi tetszett. Igényes fogalmazás, egyéni - de kellőképpen komor – hangvétel, gördülékeny cselekmény jellemző valamennyire. A leginkább talán Kornya Zsolt régi-új kisregénye tetszett, illetve Le Renard „Idegen vér” c. elbeszélése. Utóbbinak szívesen olvasnám – mielőbb - a folytatását...

Ami kevésbé tetszett: a „Dragon” álnév. Bárkit takar – nem szándékom megbántani, no meg lehet, hogy csak engem bosszant a dolog – még egy „rendes” angol álnevet is szívesebben vennék, de ez a fantázianév valahogy nem illik a kötet hangulatához – és nekem semmitmondó. Egyébként „Dragon” novelláival semmi bajom, sőt!
Az ár. Kissé húzós, de a Renier könyveket meg kell fizetni...

Összefoglalva: a kötet színvonalasan megírt - Saint Sangué bizarr és rendkívül sötét hangulatú városában játszódó - elbeszélések gyűjteménye, amely elbeszélések Kornya Zsolt legjobb írásainak komorságát és ötletességét idézik.
Várom a következő „megosztott világ” antológiát!

Aldyr, 2000, fantasycentrum.hu